

D. 4. februar 2011 – 63. års undertrykkelse af tamilerne

04-02-2011

I 1948 tilbagetræk den engelske kolonimagt sig fra øen Ceylon. Forud for kolonitiden var øen Ceylon separeret i et tamilsk og et singalesisk kongerige. Efter kolonitiden blev lederskabet overgivet singaleserne, og siden den dag har tamilerne på øen, der nu kaldes Sri Lanka, været undertrykt. I alt i 63 år.

De første 30 års kamp mod undertrykkelsen var indenrigspolitisk. Hverken diskussioner, demonstrationer eller sultestrejker med sågar død til følge kunne forhindre den singalesiske agenda om udslettelse af den tamilske nation og dens kulturarv. Som konsekvens fik frihedskampen et nyt mål: Genoprettelse af Tamileelam, en selvstændig tamilsk stat.

De næste 30 års kamp var væbnet. Uden anden udvej betro hele den tamilske nation sig til våben. En befrielseskamp, som for første gang siden før kolonitiden gav tamilerne smagen af frihed i deres eget land Tamileelam. En frihedskamp, som opviste hele verden, at tamilerne som en nation er i stand til at drive deres eget land med succes. Men også en kamp, som endte maj 2009 med det værste folkemord i tamilernes historie. Et folkemord udført af det singalesiske lederskab hånd i hånd med Indien og de asiatiske atommagter, mens hele verden så passivt til.

Tamilerne bliver i dag undertrykt mere end nogensinde. Bortførelser, kidnapninger, voldtægter, likvideringer og mange flere grusomheder er i dag hverdagsoplevelser for tamilerne på øen, der kaldes Sri Lanka. Amnesty International, Human Rights Watch og andre menneskerettighedsorganisationer fordømmer jævnligt forholdene for tamilerne på øen, der kaldes Sri Lanka. Pressefriheden er forsvundet og omverdenens borger holdes skjult for realiteten hos tamilerne på øen Sri Lanka.

D. 4. februar 2011 fejrer singaleserne Sri Lankas "befrielsesdag". Tamilerne derimod vil mindes deres fortsatte undertrykkelse. En undertrykkelse som kommer åbenlyst til udtryk ved den underminering og marginalisering af den tamilske nation, dennes eksistens samt dens identitet, som den singalesiske lederskab har gennemført nu i 63 år.

De tamilske folk på øen Sri Lanka kan berette til hinanden og til deres nærmeste pårørende om de grusomheder, som den singalesiske regering udsætter dem for. Deres beretninger når deres familier i udlandet, os, den tamilske diaspora, og vi forsøger at formidle det, som den srilankanske presse ikke er i stand til, pga. den manglende pressefrihed.

Den singalesiske regering tilbageholder også tamilere uden at disse kan komme i kontakt med hverken omverdenen, deres familier eller andre tamilere. Det drejer sig om op mod titusinde tamilske mænd og kvinder, de fleste af den yngre generation, nogle tidligere frihedskæmpere og andre civile, alle som siden krigens officielle afslutning i maj 2009 har været indespærret og aflukket i regeringskontrollerede lejre. Disse tamilere har ikke været i kontakt med omverdenen eller andre udenfor lejren siden maj 2009. Ingen pressefolk eller internationale nødhjælpsorganisationer har fået tilladelse til at besøge disse lejre. Og trods der er gået mere end 1,5 år siden tilfangetagning af disse, har den srilankanske regering ikke frigivet nogen oplysninger om de tilbageholdte. Ubekræftede informationer om tortur og likvideringer i disse lejre er skræmmende at tænke på. Hvad der er endnu værre er, at hele omverdenen stadig passivt ser til, mens den singalesiske regering opretholder disse lejre.

Thisaigal
TAMILSK UNGDOMSFØRENING திசைகள்

Thisaigal Tamilsk Ungdomsforening anmoder den danske regering, de danske politikere og specielt udenrigsministeriet, om at ligge pres på den srilankanske regering, så denne får lavet en navneliste over de ca. titusinde tilbageholdte tamilske fangere. Herved kan regeringen ikke forfalske antallet, hvilket regering tidligere har anvendt for at holde likvideringerne skjult. Dernæst skal Danmark også ligge pres på den srilankanske regering, så denne tillader at internationalt røde kors får tilladelse til at besøge fangerne i disse lejre. At tilbageholde mennesker i så lang tid uden nogen mulighed for kontakt til omverden strider i mod menneskerettighedsreglerne, og Thisaigal anmoder Danmark om at gå i front for at vise de øvrige verdenslande at menneskerettigheds-forbrydelse ikke bare kan ignoreres.

På vegne af

Ramanan Balasubramaniyam

Politisk ansvarlig

Thisaigal, Tamilsk Ungdomsforening

Mail: ramanan@thisaigal.dk

Mobil: 22926121